

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 271. — ŠTEV. 271.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 17, 1923. — SOBOTA, 17. NOVEMBRA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

PREDRZNI NAČRTI FRANCOSKE VLADE

Najnovejša poročila naznajajo, da hočejo imeti Francozi se Hamburg, Bremen in Frankfurt na Mainu. — Angleška vlada je proti najnovejšim francoskim načrtom. — Nemška vlada bo še zanaprej podpirati brezposelne v ruhrskega okraju. — Francoski prete brezposelnim.

London, Anglija, 16. novembra. — Soglasno z zadnjimi poročili namerava Francija še bolj kaznovati Nemčijo.

Zasesti hoče železniško progo vzhodno od zasedenega ozemlja ter zasesti mesto Frankfurt na Mainu.

Razširiti okupacijo Ruha.

Zasesti Hamburg in Bremen.

Angleška vlada odločno izjavlja, da se ne strinja s tem načrtom in da mu bo z vsemi silami nasprotovala.

Pariz, Francija, 16. novembra. — Poloficijelno se naznajajo, da Francija ne namerava zasesti nobenega nemškega pristanišča.

Washington, D. C., 16. novembra. — Tukajšnji uradni krogi so izvedeli iz zanesljivega vira, da nameravajo zasesti Francozi Hamburg. Angleška vlada pa s tem nikakor ni zadovoljna.

Berlin, Nemčija, 16. novembra. — Nemški kabinet je včeraj sklenil dovoliti sto milijonov novih rentnih mark za brezposelne in stradajoče v Porurju. Sprva je bilo rečeno, da vlada ne bo mogla več podpirati porurskih reževez, vsledcesar je ta kabinetni odlog vse prijetno presestil. Nove rentne marke so na zlati podlagi.

Kljub temu bodo pa brezposelni s to podporo samo štiri dni preskrbljeni. Francoske oblasti izjavljajo, da bodo vse "nadležne" brezposelne izgnale iz Ruh okraja.

General von Seeckt, vojaški diktator Nemčije je včeraj zapovedal zapreti vse razkošne nočne lokale, kjer so se dosedaj zbiral verižniki, sleparski prekupčevalci in drugi nemški elementi.

Lokale bodo izpremenili v ljudske kuhinje in v stanovanja za reveže.

To povelje je bilo izданo vsledtega, da bodo imeli ljudje, ki so brez stanovanja, kje spati.

Berlin, Nemčija, 16. novembra. — Danes popoldne je bilo razglašeno, da bo vlada tudi zanaprej podpirala porурсke delave.

Sprva je bilo rečeno, da jim bo odrekla dne 25. novembra vso podporo.

Oels, Šlezija, 16. novembra. — Bivši nemški kronprince Friderich Viljem je dobil danes vse polno brzjavk, v katerih ga pristaši pozdravljajo ter mu žele vse najboljše v bodočnosti. Naval čestitik in brzjavk je bil tako velik, da je moral okrajni brzjavjni urad najeti še par telegrafistov, ki so sprejemali brzjavke, ki prihajajo iz vseh delov Nemčije.

Tako prvi dan, ko je došpel v svoj grad, je dal razdeliti med vaške reveže dvesto funтов krompirja, petsto funtów kruha, in sto funtów mesa.

OPOŠČENA ATENTATORJA. 40,000 ŠVICARJEV JE ODŠLO IZ NEMČIJE.

Lozan, Švica, 16. novembra. — Pred tukajšnjim poroto sta bila opoščena Maurice Conradi in Pavel Polonine, ki sta usmrtila sovjetskega zastopnika Vaclava Vorovskega.

Atentat se je zavrsil dne 10. maja.

40,000 ŠVICARJEV JE ODŠLO IZ NEMČIJE.

Bern, Švica, 16. novembra. — Zadnje dni je zapustilo Nemčijo približno 40,000 švicarskih državljanov. Odšli so vsled brezupnega političnega in gospodarskega položaja. Največ se jih je vrnilo v svojo domovino.

Z ELLIS ISLANDA JIH BO LE MALO DEPORTIRANIH

Generalni priseljenški komisar je rekel, da bo le nekako ducat ljudi deportiranih in da so poročili o velikem trpljenju brez podlage.

Na Ellis Islandu ni danes nikakor tri tisoč inozemcev, katerim preti deportacija. Generalni priseljenški komisar Husband je rekel, da bo le nekako ducat ljudi deportiranih radi izčrpanja kvot nekaterih dežel, ko bo končano leto zaslišanja tisoč priseljencev, ki polnijo sedaj Ellis Island ter stevilne ladje v newyorskem pristanišču.

Povelje, ki je bilo izlano tekom preteklega tedna in ki je dovoljevalo nekako 3000 priseljencem na "Leviathanu" in drugih ladjah vstop v deželo iz človekoliubnih ozirov ter preklici tega povelja po čtiri in dvajsetih urah, je povzročilo veliko paniko med priseljenci in kompanijskimi uradniki, ki niso vedeli, kaj naj storiti, ter se bali, da bodo vsi ti prepozno došli deportirani.

Včeraj zvečer pa je pojasnil polozaj generalni komisar Husband na Ellis Islandu, kjer se je posvetoval s komisarjem Curram in drugimi uradniki.

Tekom prvih dni tega meseca, ko je več kot dvajset ladji preplavilo Ellis Island s priseljenci, se je objavilo, da so bile kvote izpolnjene z inozemci na krovu: prvih dvanajstih parnikov. Med temi kvotami je bila tudi angleška. Nato pa je prišel dan ali dva dni pozneje "Leviathan" z nekako tisoč nadaljnimi angleškimi podaniki. Izprva se je objavilo, da se bodo morali ti vrniti domov.

Iz Washingtona pa je prišlo poročilo, da jim bo dovoljen pristop v deželo in sicer proti jamstvu znancev priseljencev in parobrodnih kompanij in medtem na bi se vršila poizvedovanja pri ostalih priseljenških postajah v deželi, katerih je nekako sto.

Par ur pozneje prišlo poročilo o preklicu prvotnega povelja. Vsled tega je zavladala velikanska zmuda v newyorskih parobrodnih uradilih, katerim je preštala izguba tisočev in tisočev dolarjev, ker bi morale družbe prevesti priseljence nazaj ter konečno med priseljeni samimi, kajih sanje o novem domu v Ameriki bi se izpolnile.

Generalni komisar Husband je pojasnil, da je bilo prvo povelje napaka, napravljena v naporu, da pomaga parobrodnim družbam ter pospeši vstop priseljencev.

Nato pa so pričela prihajati poročila iz drugih priseljenških postaj in sklenjeno je bilo parolitati priseljence. Sedaj se vrši čekiranje priseljencev na drugih postajah in izvedeli smo, da bo mogoče dovoliti pristop v deželo skoraj vsem priseljencem v newyorskem pristanišču.

V sedanjem trenutku je naštanjenih na Ellis Islandu 1800 priseljencev in nekako pet tisoč na ladjah, zasidranih v Hudson reki. Vsi to priseljenci ne bodo prišli pod novembersko kvoto. Dostih jih bo izvezeti iz kvot, kot služabniki, obiskovalci in turisti. Drugi pa bodo zavrnjeni radi nepisomnosti ter nadaljnji vzrokov, ki nimajo nobenega opravka s kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

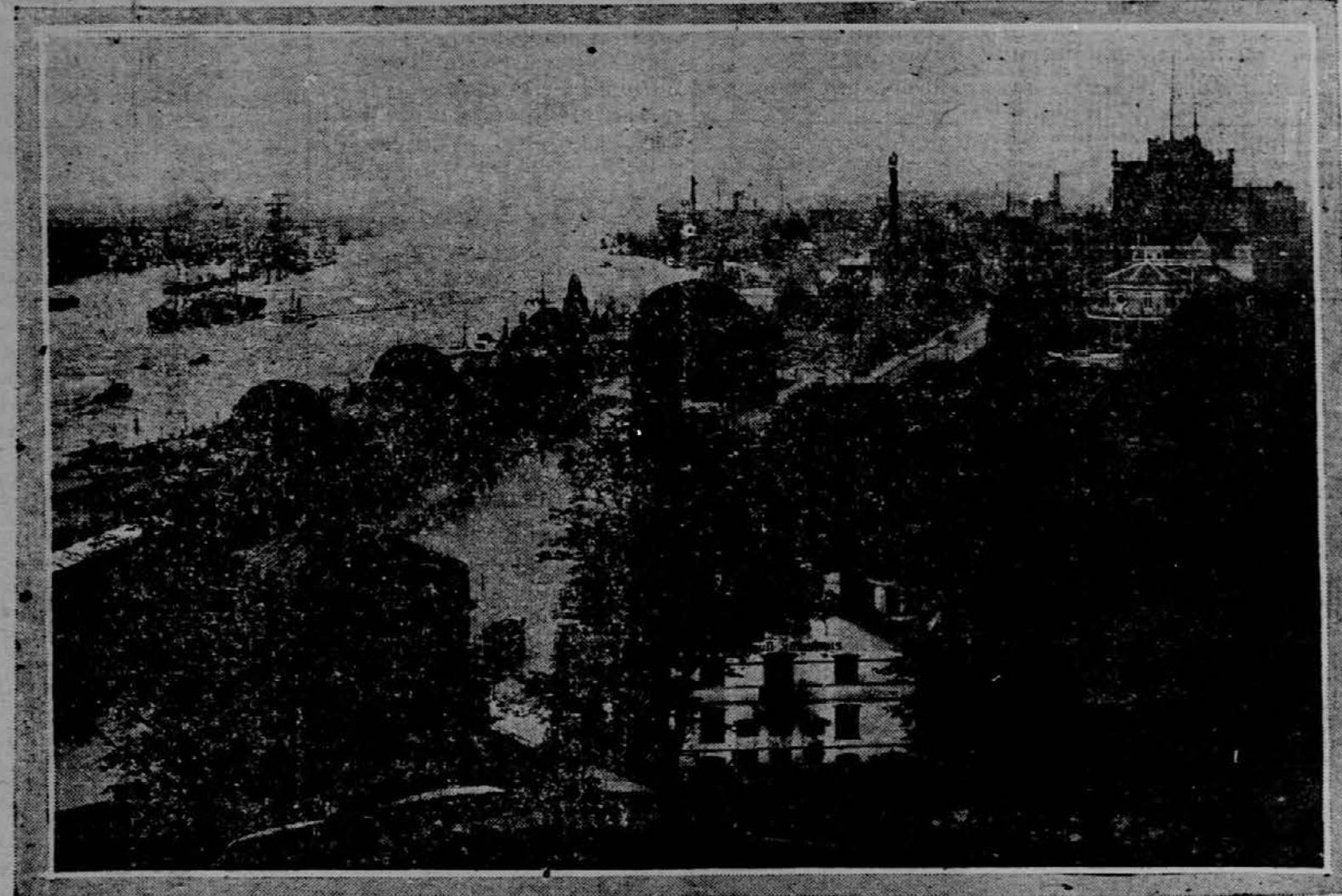
Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

Ko bodo vti ti priseljeni zasidani, se bo izkazalo, da ne bo deportiranih več kot kakih dvajset, ki se bodo morali vrniti domov ter čakati tam na decembarsko kvoto.

POGLEJ NA VAŽNO NEMŠKO PRISTANIŠČE HAMBURG, KATERO HOČEJO FRANCOZI ZASESTI.

BLAZEN ITALIJAN JE UMORIL ŠTIRI OSEBE

Morilec štirih je pobegnil potem ko je pustil pismeno priznanje. Poze ga iščejo sedaj v mnemoskih gozdovih. — Prepričan.

Delavski stranki manjka denarja v propagandne svrhe. — Odločilna borba med božatimi in reweži. — Podelil Wells — delavski kandidat.

London, Anglija, 16. novembra. Zastran volitev, ki se bodo vrstile dne 6. decembra, je razpustil danes kralj Juri parlament.

Parlament se bo znova sestal po volitvah.

V poslanici je rečeno, da se je pojavil velik nesporazum začetkih parov. — Delavski stranki priznava, da je zanj večločenje, da je sedanji kralj zavzet za vsega vladarja v Evropi tak, da ga ne bo mogoče več dolgo vzdržati.

Volilni boj bo izredno oster.

Opozicijeske stranke dolžne ministarskega predsednika Baldwina, da jih je hotel speljati na led ter jim z naglo odločitvijo prekriti račune.

Liberaci imajo na razpolago za vodilne svrhe en miljon funkov sterlingov.

Delavski stranka priznava, da je manjka kapitala. Skoraj vse denar, ki ga je imela, je dala brezposelnim.

Zenska organizatorica dr. Marion Phillips je rekla, da bodo volitve drastični primer razrednega boja med bogatimi in delavci.

Znani angleški pisatelj H. C. Wells kandidira na delavskem kandidatu.

VELIKA OPERA ZA 2 CENTA.

Berlin, Nemčija, 16. novembra. Stevilni Nemci so v zadnjih par dneh poslušali v berlinski državni operi najboljše pevec in pevke ter plačali za ta užitek po dva centa.

V bližini vasi se je sestal nato Portano na dom Sandersovih ter ustrelil mater svoje ljubice. Ko je zapustil dom Sandersovih, je srečal Sandersa samega. Odvedel ga je v bližino kječa, ga privezel k postelji ter mu razstrelil glavo.

V bližini vasi se je sestal nato Portano z maršalom Wilsonom, ki je prišel, da ga aretrira radi načrta na Timmyja. Portano je tako ustrelil maršala. Nato pa je srečal Timmyja, ki je prišel v vas, da izve, če je bil Portano že aretriran. Portano je nameril nanj svojo pistolo ter ga usmrtil z enim streli.

Morilec je nato pobegnil v gozdove.

— Ladje, ki prevažajo sedaj angleške podanike, bodo seveda izključene. Ellis Island dela s polno paro, da posesti pristop teh priseljencev v deželo. Največji oviro delajo seveda oni, ki so začasno tukaj zadržani.

KRALJ JURI RAZPUSTIL ANGLEŠKI PARLAMENT

Delavski stranki manjka denarja v propagandne svrhe. — Odločilna borba med božatimi in reweži. — Podelil Wells — delavski kandidat.

London, Anglija, 16. novembra. Zastran volitev, ki se bodo vrstile dne 6. decembra, je razpustil danes kralj Juri parlament.

Parlament se bo znova sestal po volitvah.

V poslanici je rečeno, da se je pojavil velik nesporazum začetkih parov. — Delavski stranki priznava, da je zanj večločenje, da je sedanji kralj zavzet za vsega vladarja v Evropi tak, da ga ne bo mogoče več dolgo vzdržati.

"Mi se bomo prijateljsko pogajali in posvetovali," je izjavil Poincare, "toda Francija ne more niti za las odstopiti od svojih zahtev. Leta za letom smo dajali koncesije, sedaj je pa naša radodarnost izčrpana, sedaj ne moremo več."

Nadalje je Poincare omenil, da so Francozi z angleškim dovoljenjem in z angleško vednostjo okupirali nemško ozemlje.

Poincarejevemu govoru so ploskali vsi poslanci razen komunistov.

Rim, Italija, 16. novembra. — Ministrski predsednik Mussolini je izjavil nocoj pred italijanskim senatorjem:

"Italijanska vlada ne bo odobrila nobene nadaljnje okupacije nemškega ozemlja. Jaz sem toliko pogumen, da izjavim, da ne sme Francija uničiti nemškega naroda."

ZAVEZNJSKO PRIJATELJSTVO SE KRHA

Francozi ministrski predsednik je ostro odgovoril izvanjanjem angleškega ministra predsed. Baldwina. — Francija se bo sicer prijateljsko pogajala, toda počuti ne more niti za las. — Italija ne bo dovolila, da bi Francija zasedla še kaj nemškega ozemlja. — Francija je že dala dovolj koncesij.

Pariz, Francija, 16. novembra. — Včeraj je imel v poslanskih zbornici francoski ministrski predsednik Poincare značilen govor, v katerem je pojasnil neizprosno stališče Francije.

Poudarjal je, da bi se Francija kaj lahko sporazumevala z Anglijo, če bi hotela prevzeti nekaj angleškega davčnega bremena. To bi se nevsezadnje še lahko zgodilo, dočim ne more nihče zahtevati, da bi dala Francija Nemčiji še kaj nadaljnih koncesij.

"Mi se bomo prijateljsko pogajali in posvetovali," je izjavil Poin

"GLAS NARODA"

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	87.0
in Canada	Za pol leta	83.5
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	97.0
Za četr leta	Za pol leta	83.5
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in praznik.

Dopisi brez podpisov in osebnosti ne se pribrežujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembah kraja narodnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bilvališče naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

NASILNO BANDITSTVO

Ob času, ko je bila uveljavljena prohibicija, se je glasilo, da bodo v par letih zaprili vse jetnišnice v Združenih državah; da bo izgubil električar v Sing Singu, ki spravlja zločince na drugi svet s pomočjo elektrike, svoj prijetni job in da bodo morali iti šerifi in njih pomočnik po deželi krave past, če bodo hoteli kaj zaslužiti.

Vse to bo posledica izločenja žganih, varjenih in fermentiranih pijač, in Amerika se bo izpremenil v drugi paradiž, lepši kot je bil paradiž Adama, ker nivo v njem nikakih skušnjav v obliku zavratne pijače.

Tako dolgo je že tega, da se več ne spomnimo, kda je prišla velika izprememba, uveljavljenje največje reforme, kar jih je videl ta nesrečni svet. Paradiž pa še vedno ni.

Jetnišnice so tako polne kot so bile nekoč, in ponekod manjka celo prostora za nadaljne goste, ki so se pregrel proti plosvetnim postavam ter bili vsled tega obsojeni na krajše ali daljše počitnice. Tudi v bolnicah je vse polni ljudi s sprijenimi želodci in drugimi hibami, katerih nismo mogla odpraviti Volsteadova postava.

Prišlo pa je še hujše. Banditi, ki niso bili v Ameriki nikdar posebno krotki, so se razpasli in zrasteli, jin je pogum na naravnost nevrjeten način. Sredi beleg dne napadajo bančne uslužbence, jih postrele kot stekle pse teh odnesejo srečno pete s svojim plenom. V zadnjih petih tednih je bilo izvršenih v New Yorku dvanajst takih in sličnih roparskih napadov, in skoro nikdar se niso posrečili oblastim zaslediti krvcev.

Kaj je mogoče storiti, da se prepreči zločine take vrste?

Policija ni vsevedna ter ne more volhati, kje bo v tem ali onem trenutku izvršen roparski napad. Oblasti pa se krive v toliko, ker ne nastopijo na primeren način proti zločinskim svojatim ter jo brezobzirno zatro. Tudi banke, ki puste prenašati po cestah večje svote denarja, brez primerne varstva, so krive, da se je banditstvo razpolnilo.

Prišli bodo seveda suhači ter rekli, da je butlegarski rob kriva vseh teh zločinov, ker meša pamet že itak i slabemu nagnjenih ljudi. Butlegarstvo pa je direktna posledica uveljavljenja prohibicije, ki je bilo izvršeno pred volji pretežne večine načina, posebno v večjih mestih in industrijskih središčih.

Brezobzirni banditi, katerim je življenje človeka prav tako malo vredno kot življenje ščurka, pa niso bili nikdaj prijatelji alkohola in tudi ne bodo, ker morajo imeti skrajno trezne glave pri izvrševanju svojih zločinov. V večji meri so zavživali kokaina, morfija in drugih omamljivih sredstev, ki jih navdajo z laži-pogumom ter potrebno držnostjo.

V družabnem redu velikanskih nasprotstev, kjer je poleg najglobljega revščine in zapuščenosti največje bogastvo maloštevilnih, bodo taki zločini na dnevnom redu, in policije vsega sveta jih ne bodo mogle odpraviti ali preprečiti.

Še vedno živimo na tem hudobnemu svetu, ne pa v paradižu, katerega so nam obljudili suhači.

Dopisi.

Export, Pa.

Delavske zadave so bolj srednje, kakovšne je pa pričakovati. Ni za hvaliti, za godrnjati pa tudi ne. Razmere po tej obširni naselbini so tudi povoljne, kakor tudi, kar se tiče društvenih stvari.

Volitive, o katerih se je zelo bodovalo po celem Westmorelandu, so končane z navadnim izidom za delavcem nasprotno stran, razen par lokalnih izjem, ker se je tu in tam posredno našim ljudem postaviti svojega moža v kak malenkosten urad. To pa nima za splošnost nobenega pomena, razen toliko, da se dà nasprotnikom v naznanje, da se mi gibljemo in vsled tega tudi računajo na nas.

To je, kar vem v kratkem povediti. Zadne čase se nismo mnogo zanimali za dopise. Morda se bomo bolj odštej, ker gradiva se že ali pika se že postavi, ali jedra, kar je glavno, se pa ne dà popraviti.

Ijeti. Videjo se je v "Času", kar je dokaz, kaj je on premogel. Mnogim prihaja misel, da bi bilo dobro zbrati njegove spise in jih izdati skupno v knjigi, katera naj bi bila spomin na edinjega slovenskega pripovednika v Ameriki, predno se njegovi spisi, ki so tu tam raztreseni, pogubé. Za to, mislim, bi bil njegov sovornik Tone Terbovec najboljši, ker on je tudi sedežoval v njiju. Ko sem bil lansko leto za delom okrog Caenborga, obiskal sem njega ter našel vse drugo, kot kar so takrat trdili v njem nasprotviki. Način živja mi priča slovenski pisatelj v Ameriki! Niman namena, da bi s tem poveličaval pokojnika, kajti to je storil že on sam, ko je še živel, s svojimi spisi, ki bodo vedno živeli med našim narodom v Ameriki.

Lansko leto sem že izrekel željo, da bi naši starci bojevniki izhajali v svoji nekdani obliki, t. j. na 6–8 straneh, kar se je pa že deloma uresničilo. To je prav. Glas Naroda je gotovo eden najboljši list, katerega ljudstvo z zanimanjem čita, ne radi novice, članekov, ampak radi drugih opisov, ki so potrebeni v našem vsakdanjem živju.

Tudi letoski Slovensko-Ameriški Koledar je to, kar ima biti in mislim, da nobenemu ne bo žal za tačnih 40 centov, ki jih dà za njega.

Tako naj bo končan ta dopis in upam, da se še oglasim ob priliku. Pozdrav vsem čitateljem Glasu Naroda in drugim zavednim rojakom širok Amerike.

Andrej Brentar.

Meriden, W. Va.

V Prosveti št. 275 z dne 10. novembra je zagledal med reklamo deli dan neki oglas, kjer ponuja nekdo svojo robo, da vstopi kdo v njem v njegovo firmo, da kupijo delnicami premogor. Ker mi njegova osebnost tako popularna, la bi ga vsekaj řekal Široke Amerike poznal, si v dolžnosti štejem, da postaviti v luci, v kakršni stoji. Obenem pa naj služi v to, da e kdo na njegove umetne linije ne vijame.

Posla z raznimi delnicami je mel že v svoji praksi precej. Med mnogimi omenjam par njegovih dučajev. Živečim na Red Rocku je znam po enem njegovem odličnem dejaniu. Prodajal je neke delnice za konzum ali nekaj vsaj ako sličnega, kar se jih imelo postaviti v Buchananu, W. Va. Delnice je vsejil po \$15. Zagotavljal je, da povrne denar v slučaju, da propade. Menda je vse propadlo, dotični so se pa za delnice pod nosom obrisali. Opravka je imel audi z delnicami olinjati vrelevev. Zdaj je pa tudi to shlapelo. V lajanju je mojster, da ga nima para v vsej vesoljni ribniški dolini.

Kar se pa tiče njegove delavske solidarnosti, naj bo pripomnjeno, da ga precej na daleč poznamo, kot kompanijskega podrepnika, ali delavskoga Juda Iškarjata. Po njegovi nevenljivi slavnosti zasluge je imena unije na Adriani, Red Rocku in okolici v West Virginiji. Labko se je veselil svojega dejanja, ker, kot se je sam izrazil, bo mel delar od tone. Kako je predelel, ko so krožile novice, da je imenjena družba podpisala unijo. Res ni delal med stavko, toda več je škodil delavski solidarnosti, da bi delal vso stavko, kajti se je bil udinjal kompaniji. Na Meridenu se je izrazil, da je po 400 dolarjev na 14 dni zaslužil. Slobodno mu! Mi smo pa po njegovi zaslugi moralni s trebuhom za kruhom, ker smo se rajši umaknili, kot bi postali nečastni skebi.

Toliko v naznani o reklami in osebnosti.

Eden, ki ga pozna.

Chicago, Ill.

Ker vsak pričene, da polhvali ali graju delavske razmere, reči moram, da niso najboljše; dela se, da zasluzi, kar je bolj pšek.

Ponesrečil se je rojak Frank Boden. Padel je s strehe ter se tako poškodoval, da je čez nekaj tednov hudega trpljenja umrl. Pokopan je bil dne 6. novembra po katoliških obredih. Bil je član treh društev ter pekovske unije. Društva so se udeležila po predpisih organizacij.

Tudi šorklja se pridno oglaša po Chicagi. Oglasila se je tudi pri rojaku Josipu Šimmu in pastila krogkega fanta. Mati in fantek sta zdrava in se dobro počutita. Čestitam!

Poročevalca.

Iz Slovenije.

Oropana kapelica na ljubljanskem Gradu.

Kapelica v Regaljevem gaju na ljubljanskem Gradu je bila zadnje dni oplenjena. Nabiralnik za milodare za "večno luč" je bil razbit in oplenjen, pokvarjen pa so bine tudi železna vrata kapelice.

Drzna tatvina v Ljubljani.

Invalid in trafikant Ladislav Slabe se je vrnil dne 25. oktobra zvečer s kolesom in dvema nahrbnikoma tobaka iz Ljubljane proti Šent Vidu. Radi nastale teme in ker ni imel luči je šel pre poleg kolesa, na katero je obesil svoj nahrbnik. Na Celovški cesti pa se mu je pridružil menadžer nekih neznanec in se mu ponudil za premjevanje. Lahkoveren Slabe je niz hudega slutec izročil neznanecu kolo in nahrbnikom skočil na kolo in se odpeljal, se predno je mogel presenečeni invalid, za njim. Na ta način je bil Slabe skedovan za 1500 Din.

Vlomi in tatvine.

Neznan zlikovci so vlonili v noči ob 22. na 23. oktobra v stanovanje profesorja Antona Jošta na Lavi pri Celju ter mu odnesli nekaj oblike in jestvin v vrednosti nad 3000 Din.

Franci Rozman iz Primskega je bilo ukradeno 1000 Din vredno kolo.

Marija Miklavčič iz Žirovskih brdov je bilo ukradeno za 3600 K.

Na Matijevem brdu je bila izstanovanja trgovca Ivana Dolža na ukradena ročna blagajna, kateri se je nahajalo nekaj zlatnine, srebrnega denarja, tri vložne knjižice in 1400 K gotovine, vsakupaj v vrednosti 26,000 K.

Razne nezgodne.

Bolna mačka je vgrinila 12letnega dijaka Viljema Loboda iz Most. Oddali so ga ljubljanskemu fizičniku, da se na njem nekaj oblike in jestvin.

Posestnik sin Ivan Kanc iz Mengša je padel tako nesrečno na hodniku, da dožene, ali je bila mačka stekla.

Dijak Mirko Fortič v Ljubljani si je pri padau po stopnicah zlomil levo roko.

Posestnik sin Ivan Kanc iz Mengša je padel tako nesrečno na hodniku, da se potolkel po glavi.

Sodnik obtožencu: — Obtoženi te, da ste sosedo lopnili s steklenico žganja po glavi. Ali imate tako olajševalno okolišino.

— Da, žganje je bilo komaj se temdeset prufov močno.

— Ne bo dosti opravil.

Ali je že klaj kak Ford ročno z vodo?

Malo močnejšega četudi ne dobiti, je moral biti poleg.

— Nič ne zato, ampak mati mi je obljudila, da jih bom jaz v vodo pometal.

Francija gradi topove, ki bodo lahko streljali na razdaljo šestdeset milj.

Francija je po leto dvajset milj oddaljena od Anglije.

Anglija naj se kar pripravi na prijateljske čestitke, ki ji bodo začele v doglednem času leteti v deželo.

— Seveda, so njeni, — je odvrial mož začuden, — Če hočete vam pokažem račun. Šestdeset dolarjev sem dal zanje. Plačal sem cash. Tukaj je potrdilo.

— Moža so vprašali: — Ali so krasni lasje, ki jih ima tvoja žena res njeni?

— Seveda, so njeni, — je odvrial mož začuden, — Če hočete vam pokažem račun. Šestdeset dolarjev sem dal zanje. Plačal sem cash. Tukaj je potrdilo.

Pri Santa Barbari so našli učnjaki okostje prazgodovinskega moža. Ta mož je živel pred par milijoni leti.

Lobanja je precej dobro ohrazena. Usta ima na široko odprtia.

Med gornjo in spodnjo čeljustjo je sedem inčev prostora.

Jaz bi učenjakom svetoval, naj okostje še enkrat dobro pregledajo. Najbrže so se zmotili, da ni moži, pač pa ženska.

Peter Zgaga

Hotelski uslužbence je ves preplašen pritekel k upravitelju rečoč:

— Gospod v sobi številka 7 se je obesil.

— Ali si prerezal vrv?

— Ne, še ne. Ni še mrtev.

Izvanredno presentljivo je in čudno, kako nekateri listi hvalejjo patra Kazimirja. Da je najboljši, najpopolnejši, najbolj pošten, najbolj podjeten.

Ti listi so: "Edinost", "Ave Marija" in "Glasnik Presvetega S

Na Bledu.

Povest. — Spisal Rado Murnik.

(Nadaljevanje.)

"Bog daj, Oča nebeški, da bi s plahimi svetlimi očmi. Čelo in bilo res!" so vzdihnili mati Neža, senec je pokrival obkladek. Shuj: "Jaka je tak, kakor bi bil prisel močno rdela, okoli ustnih kotov pa so bledega. Na osinjih ustnih je imel izpuščaj. Sopel je naložen, tiko stokajomci izdihi; nosnice in vratne mušice so se napnjale in dvigale. Kašjal je pogostoma pa kratko, sunkomina in od bolčeine pritiskal levico na bolne desne prsi, ki so dihaje zaostajale za levimi.

Ob široki postelji je stala njegova sestra Liza, velika in bujnoprnsa dečka. Iz ujenih drobnih oči, iz okroglega navadnega obrazja in širokih ust je gledala sebičnost, bladen razum in zdrav apetit. Gospod Donkey se imponiral zlasti njene bujne prsi. Lizi na čast se je poleg kletvie — naučil celo tri sladke slovenske besede: Debe dan, gospodična! Črko r je dobil Bled novo hišo, nov vrt! Kako je zagovarjal in hvalil prijatelje! Nobenemu ni bil neveselij in radi so ga imeli vsi in ga zelo obrajitali. Zdaj mu pa Bog pomaže!

"Škoda bi ga bilo!", so pritegnili oča Martin. "Tako pripraven je bil ta fant! Pripraven pa moder. Vseh drugih je vreden, kar jih je pod svetega Martina zvonom. Smili se mi, kakor bi bil moj pravi sin."

Zdaj pa so oča umolknili, kakor bi jih bilo sram, da so jim uše take besede, ki so kazale mehko sreco. Kako ponosna, samosvojega gora svoje vire in zahrade, tako je skrival navidez trdi mož svoja čusta najrašči globoko v blagi duši.

"Le žakajte, naj pa povem, za kaj je Zoretovemu luje!" so se iz nova oglašali mati Neža, dočim sti Minka in oče naklada na snop na voz. "Rajnik Zore je podpisal ne mico za prijatelj, veste, več tisoč Onega, tisti prijatelj je pa priše na bogen in Jakov oča bi moral zdaj zanj plačati. To jih je tak potroš, da so namagljena umrli. Jaka je izplačal do sestri pa bratoma. Odplačal je že tudi neka, tiste očetovega dolga. Nekaj veliko ni mogel. Vidite, ta dolg ga skrbi, da je revež še bolj bolan. I kaj bodo mati brez njega? Tudi ti ga hudi skrbi! Vse to sem povevala tudi dohtarju. To je, to, kajne, Martin!"

Ocenjuk je molče pokimal.

"Kakor bo božja volja!" so vzdihnili mati in dodali besede, kateri jedro narodne filozofije: "Kakor jima je namenjeno! Če jima je namenjeno, pojedemo v Radovljico pisana delat, če ne, pa ne. Bog in sveti križ božji!"

"Prikleti denar!" sem si mislil, ko sem se vrnila na Bled.

Bližu pošte sem srečal Balenoviča in kariranega Angleza v nočnih rokavicah.

"Kaj pa se držite tako presneto žalostno kakor maček, kadar grini?" me je vprašal veseli Hrvat. "Bodite židane volje, mladi moži! Vabim vas najljudneje na male črte kave in na veliki domaći koncert, ki bo drevi pri meni. So delovale bodo iz prijaznosti vse naše prve umetnice, ki jih že poznate. Začnemo točno ob osmih zvečer po srednjeevropskem času."

"Vaše prijazno vabilo me izredno veseli, gospod Balenovič! Hvala vam prisrčna!"

"Gospod Heywood bi rad obiskal rešitelja njegove hčere. Doktor Zalokar nama je povedal, da je junak nevarno bolan. Storimo dobro delo in običimo bošnika vse trije!"

"Prav rad pojdem z vama. Kako pa je že kaj gospodični Molly?"

"Miss Molly pase nahod, pa bo malu dolra."

Krenili smo proti Zoretovim. Znamo je leseno in veledostojansko stopalo Heywoodov lakaj s pokrito košaro.

Vprašal sem ga v svoji najboljši angleščini: "Pray, Sir, what may be your name?" (Prosím, gospod, kako vam je ime?)

Sam londonski Lord Mayor (župan) ne bi mogel odgovoriti bolj napeto-koskostno in slovesno: "John Donkey, Sir; my name is John Donkey, at your service!"

(Dalje prihodnjic.)

Jubilej pisatelja.

60letnico svojega rojstva in 40letnico literarnega delovanja je pravnavoval te dni nač ščasovni pišatelj Josip Kostanjevec. Zdrav imel, je še vedno pridno na delu.

Rovarstva bivše avstrijske cesarice.

Bivša avstrijska cesarica Zita, ki živi v izgnanstvu na Španskem, izjavila, da bodo kaj kmalu strogomljivje republike in da se bo vrnila monarhistična oblika vlade. — Njen najstarejši sin se že "iola" za "madžarskega kralja".

Poroča Hugo Ritter.

— Evropa se je naveličala republikanskih oblik vlade. Eksperimentirala je z demokracijo ter naša, tiko stokajomci izdihi; nosnice in vratne mušice so se napnjale in dvigale. Kašjal je pogostoma pa kratko, sunkomina in od bolčeine pritiskal levico na bolne desne prsi, ki so dihaje zaostajale za levimi.

Ob široki postelji je stala njegova sestra Liza, velika in bujnoprnsa dečka. Iz ujenih drobnih oči, iz okroglega navadnega obrazja in širokih ust je gledala sebičnost, bladen razum in zdrav apetit.

Gospod Donkey se imponiral zlasti njene bujne prsi. Lizi na čast se je poleg kletvie — naučil celo tri sladke slovenske besede: Debe dan, gospodična! Črko r je dobil Bled novo hišo, nov vrt! Kako je zagovarjal in hvalil prijatelje!

Nobenemu ni bil neveselij in radi so ga imeli vsi in ga zelo obrajitali. Zdaj mu pa Bog pomaže!

"Škoda bi ga bilo!", so pritegnili oča Martin. "Tako pripraven je bil ta fant! Pripraven pa moder. Vseh drugih je vreden, kar jih je pod svetega Martina zvonom. Smili se mi, kakor bi bil moj pravi sin."

Zdaj pa so oča umolknili, kakor bi jih bilo sram, da so jim uše take besede, ki so kazale mehko sreco.

Kako ponosna, samosvojega gora svoje vire in zahrade, tako je skrival navidez trdi mož svoja čusta najrašči globoko v blagi duši.

"Le žakajte, naj pa povem, za kaj je Zoretovemu luje!" so se iz nova oglašali mati Neža, dočim sti Minka in oče naklada na snop na voz.

"Rajnik Zore je podpisal ne mico za prijatelj, veste, več tisoč Onega, tisti prijatelj je pa priše na bogen in Jakov oča bi moral zdaj zanj plačati. To jih je tak potroš, da so namagljena umrli. Jaka je izplačal do sestri pa bratoma. Odplačal je že tudi neka, tiste očetovega dolga. Nekaj veliko ni mogel. Vidite, ta dolg ga skrbi, da je revež še bolj bolan. I kaj bodo mati brez njega? Tudi ti ga hudi skrbi! Vse to sem povevala tudi dohtarju. To je, to, kajne, Martin!"

Ocenjuk je molče pokimal.

"Kakor bo božja volja!" so vzdihnili mati in dodali besede, kateri jedro narodne filozofije: "Kakor jima je namenjeno! Če jima je namenjeno, pojedemo v Radovljico pisana delat, če ne, pa ne. Bog in sveti križ božji!"

"Prikleti denar!" sem si mislil, ko sem se vrnila na Bled.

Bližu pošte sem srečal Balenoviča in kariranega Angleza v nočnih rokavicah.

"Kaj pa se držite tako presneto žalostno kakor maček, kadar grini?" me je vprašal veseli Hrvat.

"Bodite židane volje, mladi moži! Vabim vas najljudneje na male črte kave in na veliki domaći koncert, ki bo drevi pri meni. So delovale bodo iz prijaznosti vse naše prve umetnice, ki jih že poznate. Začnemo točno ob osmih zvečer po srednjeevropskem času."

"Vaše prijazno vabilo me izredno veseli, gospod Balenovič! Hvala vam prisrčna!"

"Gospod Heywood bi rad obiskal rešitelja njegove hčere. Doktor Zalokar nama je povedal, da je junak nevarno bolan. Storimo dobro delo in običimo bošnika vse trije!"

"Prav rad pojdem z vama. Kako pa je že kaj gospodični Molly?"

"Miss Molly pase nahod, pa bo malu dolra."

Krenili smo proti Zoretovim. Znamo je leseno in veledostojansko stopalo Heywoodov lakaj s pokrito košaro.

Vprašal sem ga v svoji najboljši angleščini: "Pray, Sir, what may be your name?" (Prosím, gospod, kako vam je ime?)

Sam londonski Lord Mayor (župan) ne bi mogel odgovoriti bolj napeto-koskostno in slovesno: "John Donkey, Sir; my name is John Donkey, at your service!"

(Dalje prihodnjic.)

Jubilej pisatelja.

60letnico svojega rojstva in 40letnico literarnega delovanja je pravnavoval te dni nač ščasovni pišatelj Josip Kostanjevec. Zdrav imel, je še vedno pridno na delu.

Slovenski časopis za vzdruževanje
človeškega razvoja

Verzajsko mirov. pogodba v filmu.

KAŠELJ

je vendar nepristan znak in se ga ne sme zanemarjati. Uživajte

SEVERA'S COUGH BALM

kateri olajša kašelj te odvrni mnogo trajanja. Je ravno tak dober za odrasle skrbajoče za otroke.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarah.

SEVERA'S COLD AND GRIP TABLETS

zoper prahlad, gripe in za odporno pri glavoboli vsele prehlađa.

Cena 50 centov.

W. F. SEVERA CO
CEDAR RAPIDS, IOWA

Stanovanje predsednika Masaryka v Parizu.

T. Masaryk, ki se je mudil nedavno v Parizu kot gost francoske vlade, stanuje na Quai d'Orsay v prvem nadstropju. Okna bivališča, kjer je stanoval Masaryk, so obrnjena na reko Seine in na Elizejske poljane ter na trg Concord. Prostori so divno okrašeni z bogatimi preprogami in gobelinimi. Pohištvo v dotičnih sobah je iz mahagonijevega lesa v slogu francoskega kraljev. Ohranjenje je izza časa Leona Gambette in je služilo kot oprema pri obiskih kraljev. V Masarykovih sobah je stanoval tudi njegov sin ter predsednik tajnik dr. Kučera.

— V preteklosti so številni drugi dežele preizkusili to takozvanou demokracijo in različne oblike republikanskih vlad, a so se v vsakem slučaju vrnile k monarhiji.

— Res je, da je bilo dosti slabotnih monarhov, vendar pa rečem da je malo vladarjev, izvoljenih od naroda, ki bi bili povprečno tako odločni in smotreni kot kralji, ki so bili skrbno vzgojeni z takimi pozicijami.

To Zitino naziranje dele številni milijoni v centralni Evropi, Nemčiji, Franciji in Italiji. Francoski rojalisti podpirajo njene težnje z denarnimi prispevki in tudilj. Vatikan se dobrohotno ozira na njena prizadevanja. Če bo uspešna v svojih prizadevanjih, bo imela okrog sebe dosti vernih pristašev in prijateljev, a če se ji bo pa puč izjavil, kot se je ob prejšnjih prilikah, bo zaigrala svoje življenje.

To Zitino naziranje dele številni milijoni v centralni Evropi, Nemčiji, Franciji in Italiji. Francoski rojalisti podpirajo njene težnje z denarnimi prispevki in tudilj. Vatikan se dobrohotno ozira na njena prizadevanja. Če bo uspešna v svojih prizadevanjih, bo imela okrog sebe dosti vernih pristašev in prijateljev, a če se ji bo pa puč izjavil, kot se je ob prejšnjih prilikah, bo zaigrala svoje življenje.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev. Res je, da je miločina španškega kralja, od katere živimo, veliko pomirjanje za moj posos in vse sem pripravljena storiti za svojega dečka.

— Jako upravičena se mi je zdela izolacija domneva, da že skrbna Liza, aka nihče drug, o pravem žaru pohrusta in poskrbi slastne Angleževe darove, pečenke in kompot, torte in biškote, burgunde in marsala, da se — Bog vaři — kaj ne izkvari ali pa ne skriva!

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem izgonu iz Madžarske ter znagi revolucionarjev, a imeli smo obilo prijateljev, ki so bili pripravljeni zavzeti se za našo stvar. Naš izgon na Madeiro in predčasna smrt mojega moža mi ni vzela poguma. Prišla sem v San Sebastian na povabilo prijateljev.

— Res je, da smo marsikaj pretrpeli po našem iz

MARIJINA POVEST

Spisal JEAN RAMEAU.

Za "Glas Naroda" pridelil J. T.

3

(Nadaljevanje.)

Tekla je in si pulila iz las senene bilke.

Voz se je premaknil.

Vrhnu voza se je pojavil mladi fant ter stegnil vrat za Marijo. Videl je pa samo belo krilce ter slišal korake na kamnitimi stezi.

Ko je krilce izginilo iz so se koraki polegli, ni slišal ničesar drugačega kot svojo sreco, ki mu je utripalo kot še nikoli.

To je bil prvi poljub, ki ga je dobila Marija Kolomer od moškega. Neprestano je mislila nanj tekom svojega potovanja v Pariz. Spomin na ta poljub jo je obdajal kot žalostno ptiče petje.

Ko se je bila vrnila tistega večera k svoji stari materi, je imela še vedno lase polne sene.

Bilko za bilko je polagala v svilen robec ter napravila malo blazinico katero je vedno nosila pri sebi.

Še mesece za tem jo je včasih poduhvala, in pred njenimi duševnimi očmi se je ob taki prilici pojavit zaplaški travnik, na travniku visok voz sena, na senu pa ona in bojazljivi kmečki fant.

Najrajše bi vedno govorila in razpravljala o tistem večeru. Toda komu naj pripoveduje o lepem boječem fantu? Svoji vzgojiteljici? Svojim prijateljicam? Smejale bi se. Svoji materi? Ona je bila preveč plemenita, da bi mogla hčeri kdaj odpustiti, da je poljubila kmečkega fanta.

Vrnivši se v Pariz, je že prvega dne začela šteti dneve do prihodnih počitnic.

Sto dni, devetindvetdeset dni, osemindvetdeset dni . . .

Denar je skrbno štedila ter nekega dne kupila pri starinarju srebrno tobakiro.

— Za kaj ti to? — je vprašala mati nevoljno.

— Stari mami jo dom dala v dar.

— Ne bo nič, ne bo nič — je odvrnila mati.

— Zakaj ne?

— To poletje ne boš šla k nji.

— Ne, se je začudilo dekle.

— Ne to poletje gremo v Švico.

Marija je prebledele.

— O, prosim te, mati, pojdi ti v Švico, mene pa pusti k stari materi. Prosim te, prosim te.

— Kar sem rekla, sem rekla.

In res so bile vse prošnje brezuspešne.

Marija je slutila, da je njeni mati jezna na njeni staro mater ter da stari ne privošči, da bi bila vnučinja pri nji.

Marija ni vedela, kaj bi storila. Hotela je že fantu pisati, naj ne je požabi, pa se je domisila, da mu ne ve niti imena, niti naslova.

Ime Brusal ji je sicer zvenelo po učesih, pa ni vedela, če je pravo.

Do prihodnjega leta jo bo pa najbrž že pozabil. In sam Bog ve, če bosta do prihodnjega leta mati in stara mati že prijateljice!

Niti o Velikinoči, niti poleti, ni smela nikamor.

Med tem časom se je pa razvila v krasno dekle. Nosila je že dolgo krilo in ni imela več razpuščenih las.

Izpremembra, ki se je bila začela tistega poletnega večera, se je v Pariz nadaljevala.

V zadnjih dveh letih so se ji razvili vsi ženski čari do polovične populnosti.

Bok so ji postali močnejši, v nedrih ji je vzkliklo, njene oči so bile podobne dvema spominčicama, njena koža je bila samo mleko in kri.

Vsak moški je obstal in se ozrl za njo. Kljub svoji mladosti je imela sunbeev na vseh deset prstov.

Sreč lepe Marije pa ni bilo v Parizu, pač pa daleč tam v pirejskih gorah. S tisto pokrajino je bilo zvezzano z nevidno vezjo. Tam so prostrani travniki, tam so košček hrasti, tam so biserni studenci.

Njena duša je obvisela na ustnicah plašnega mladeniča, kateri jo je morda že zdavnaj pozabil.

On je pa ni pozabil. Se veliko bolj je mislil nanjo kot ona nanj. Jernej Bruskala, — tako se je namreč pisal, — je bil poljub tujega mestnega otroka kako vznemiril.

Tako lepa je bila! Kot vsem v vasi, se je tudi njemu zdela nekako višje bitje, pred katerim bi morala vsa vaška dekleta poklanjati evertje na pot.

Razen krasnih las je pa imela Marija Kolomer še drugo prednost. Bila je namreč Parižanka. To pa pri kmečkem ljudstvu nekaj zaleže.

In taka lepa Parižanka se ga je dotaknila s svojimi nežnimi rokami, ta Parižanka ga je poljubila ter mu naročila, naj misli na njo. In povrhu tega mu je dala še robec za spomin.

To je bila izredna čast za Jernejca Bruskala.

Ko je videl Marijo na travniku, je bil že dovršil šestnajsto leto. V teh letih je človek za vse jako dovzetan, posebno za stvari take sorte. Nikdar še ni bilo temu priprostem fantu tako blaženo pri sreči.

V trenutku, ko ga je prijela s svojima belima rokama, je postal drugačen človek, velik in bogat kot kralj.

V tistih dneh je sanjal pri belem dnevu z odprtimi očmi. Nenamerni predstje ljubezni besede, mahal je z rokama, kimal in odskimal, kot da bi bilo poleg njenega trideset ljudi.

Trideset? Ne, samo en človek je bil pred njim in poleg njega. To je bila krasna blondinka, koje nasmešek je bil podoben jutranji zori.

— Kakšen je ta naš Jernej? — sta se pogovarjala oče in mati. — Nekam čuden se mi zdi,

Jernej ni povedal preveč, ko je govoril Mariji o bogastvih svojega očeta. Kajti stari Bruskala je bil bogat, kako bogat.

Imel je dva sinova. Jernej je bil mlajši. starejši je bil Ciprijan.

Ciprijan je bil tedaj na travniku odgovoril Mariji, ko je hotela splezati na visoko naložen voz, pa ni mogla. Zatem je bila šla na Jernejev voz. Ciprijan je bil eno leto starejši od svojega brata. Na zunanj sta si bila tako podobna.

Toda Ciprijan je bil prvorjenec in bodoči gospodar. Ciprijana je bil poslat oče v gimnazijo. Šolal se je v Parizu in v drugih mestih. Starši so hoteli, da bi postal gospod, da bi se lažje poročil s kakško boljšo petično dekle.

(Dalje prihodnjic.)

Modne novosti in norosti.

Ker je vsaka moda nova in mlaša, ima pravico biti nekoliko nora. Zato se ne jezimo nanjo, saj se nobena reč tako hitro ne postara in pofilistri, kakor moda. — Popolna zmaga nove mode je vselej začetek njenega komea. Kakor muha endonevica je: ko se docele razvije, umre.

Dobra gospodinja se te resnice vedno zaveda in pri najnovješči modi zmerom že misli na bodočo. Svoji šivilji zato ne dovoljuje modnih ekstravaganc in pretiranočnosti ter se izogiblje tistih opasanjih "umetnosti", ki urezajo kroj takoj skop, da je predelava oblike za bodočo modo nemogoča. Zakaj moda je lahko muhasto spremenljiva, blago — draga platanino — pa mora ostati!

Šik, gracieja, eleganca je glavni znak današnje mode; prepusta v formi je in njeni silueta ozka, tanka in prožna, haljasta in v obliku ovita. Za visoke in vitke poštave idealna noša. Kakor bi se vrnili grški efebi nežnili in mišastih tel es pravijo entuzijasti. — Toda nekateri ženske se začenjamajo že zavedati, da so vendarle — reverevitke: brez prsi, brez botov in brez ostalega . . . jako sličovite, a z. moške prav nič mlečne. Vsaka pametna ženska pa hoči biti lepa prav posebno za moške, andanes pašnijo čestilci cigarete v priljubljeni barvi svojih Dulcine!

Vrnivši se v Pariz, je že prvega dne začela šteti dneve do prihodnih počitnic.

Sto dni, devetindvetdeset dni, osemindvetdeset dni . . .

Denar je skrbno štedila ter nekega dne kupila pri starinarju srebrno tobakiro.

— Za kaj ti to? — je vprašala mati nevoljno.

— Stari mami jo dom dala v dar.

— Ne bo nič, ne bo nič — je odvrnila mati.

— Zakaj ne?

— To poletje ne boš šla k nji.

— Ne, se je začudilo dekle.

— Ne to poletje gremo v Švico.

Marija je prebledele.

— O, prosim te, mati, pojdi ti v Švico, mene pa pusti k stari materi. Prosim te, prosim te.

— Kar sem rekla, sem rekla.

In res so bile vse prošnje brezuspešne.

Marija je slutila, da je njeni mati jezna na njeni staro mater ter da stari ne privošči, da bi bila vnučinja pri nji.

Marija ni vedela, kaj bi storila. Hotela je že fantu pisati, naj ne je požabi, pa se je domisila, da mu ne ve niti imena, niti naslova.

Ime Brusal ji je sicer zvenelo po učesih, pa ni vedela, če je pravo.

Do prihodnjega leta jo bo pa najbrž že pozabil. In sam Bog ve, če bosta do prihodnjega leta mati in stara mati že prijateljice!

Niti o Velikinoči, niti poleti, ni smela nikamor.

Med tem časom se je pa razvila v krasno dekle. Nosila je že dolgo krilo in ni imela več razpuščenih las.

Izpremembra, ki se je bila začela tistega poletnega večera, se je v Pariz nadaljevala.

V zadnjih dveh letih so se ji razvili vsi ženski čari do polovične populnosti.

Bok so ji postali močnejši, v nedrih ji je vzkliklo, njene oči so bile podobne dvema spominčicama, njena koža je bila samo mleko in kri.

Vsak moški je obstal in se ozrl za njo. Kljub svoji mladosti je imela sunbeev na vseh deset prstov.

Sreč lepe Marije pa ni bilo v Parizu, pač pa daleč tam v pirejskih gorah. S tisto pokrajino je bilo zvezzano z nevidno vezjo. Tam so prostrani travniki, tam so košček hrasti, tam so biserni studenci.

Njena duša je obvisela na ustnicah plašnega mladeniča, kateri jo je morda že zdavnaj pozabil.

On je pa ni pozabil. Se veliko bolj je mislil nanjo kot ona nanj. Jernej Bruskala, — tako se je namreč pisal, — je bil poljub tujega mestnega otroka kako vznemiril.

Tako lepa je bila! Kot vsem v vasi, se je tudi njemu zdela nekako višje bitje, pred katerim bi morala vsa vaška dekleta poklanjati evertje na pot.

Razen krasnih las je pa imela Marija Kolomer še drugo prednost. Bila je namreč Parižanka. To pa pri kmečkem ljudstvu nekaj zaleže.

In taka lepa Parižanka se ga je dotaknila s svojimi nežnimi rokami, ta Parižanka ga je poljubila ter mu naročila, naj misli na njo. In povrhu tega mu je dala še robec za spomin.

To je bila izredna čast za Jernejca Bruskala.

Ko je videl Marijo na travniku, je bil že dovršil šestnajsto leto. V teh letih je človek za vse jako dovzetan, posebno za stvari take sorte. Nikdar še ni bilo temu priprostem fantu tako blaženo pri sreči.

V trenutku, ko ga je prijela s svojima belima rokama, je postal drugačen človek, velik in bogat kot kralj.

V tistih dneh je sanjal pri belem dnevu z odprtimi očmi. Nenamerni predstje ljubezni besede, mahal je z rokama, kimal in odskimal, kot da bi bilo poleg njenega trideset ljudi.

Trideset? Ne, samo en človek je bil pred njim in poleg njega. To je bila krasna blondinka, koje nasmešek je bil podoben jutranji zori.

— Kakšen je ta naš Jernej? — sta se pogovarjala oče in mati. — Nekam čuden se mi zdi,

Jernej ni povedal preveč, ko je govoril Mariji o bogastvih svojega očeta. Kajti stari Bruskala je bil bogat, kako bogat.

Imel je dva sinova. Jernej je bil mlajši. starejši je bil Ciprijan.

Ciprijan je bil tedaj na travniku odgovoril Mariji, ko je hotela splezati na visoko naložen voz, pa ni mogla. Zatem je bila šla na Jernejev voz. Ciprijan je bil eno leto starejši od svojega brata. Na zunanj sta si bila tako podobna.

Toda Ciprijan je bil prvorjenec in bodoči gospodar. Ciprijana je bil poslat oče v gimnazijo. Šolal se je v Parizu in v drugih mestih. Starši so hoteli, da bi postal gospod, da bi se lažje poročil s kakško boljšo petično dekle.

(Dalje prihodnjic.)

vratom, odkoder je polagoma zavzela vse telesne točke. Vse, kar se je prej zapenjalo z gumboom ali zaponko, se sedaj zavezuje s petljijo, navadno na lev strani, pri vratu ali na bokih, vse petlje so skrajene iz dotičnega blaga. Poleg petlj pa so priljubljene umetniške zaponke, rozete, agrafe, evertice in nabranke. Agrafe nosijo tudi na čevljih.

Za zaključek bodi zabeležena še ena modna novost-norost: elegančna dama puši cigarete le v barvi svoje toalete. Kupuje si torek cevke, ki so v barvi, iste ali enake njeni obleki ter si dela cigarete sama doma za vsako toaletno modo drugačne! Posebno galantni kavalirji pozvede vselej, v kakšni toaleti se snidejo z damo svetuja sreca in si doma pripravijo cigaretne v cevki doteden barve.

Za podrobnosti vprašajte agenta v vsem mestu ali pa pri:

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

26 BROADWAY NEW YORK, N. Y.

ROYAL MAIL

Pooblažena parobrodna črta od

Jugoslovanske vlade

Neposredna služba med

New Yorkom in Hamburgom

Cherbourgom in Southampton

"OHIO" "ORBITA"

Ti parniki so v vseh oziroma novi in moderni. Priljubljeni so prekoatlantski potnikom ter so slavni vselej svojih privlačnih naprav